ข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1 – 11)

คำนำ

วินัยของพนักงาน เป็นข้อกำหนดความประพฤติและการปฏิบัติ ของพนักงานให้อยู่ในกรอบและแนวทางที่ดี หากพนักงานปฏิบัติหรือกระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติหรือไม่กระทำตามข้อกำหนดถือว่าเป็นผู้กระทำผิดวินัย ซึ่งจะต้องได้รับโทษทางวินัยตามที่กำหนด โดยผ่านกระบวนการสอบสวนทางวินัย อันเป็นการดำเนินการที่สร้างความเป็นธรรมแก่พนักงาน

กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ (กสร.) ได้เล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับงานทางด้านวินัยของพนักงาน จึงได้รวบรวมข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงานพ.ศ. 2517 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1 – 11) เพื่อใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานของพนักงาน อีกทั้งสะดวกในการศึกษาค้นคว้าและเป็นการเผยแพร่แก่พนักงานใน

หน่วยงานต่าง ๆ ได้เข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ของตน โดยเน้นเรื่องงานทางด้านวินัย การสอบสวน และการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ทั้งนี้เพื่อมิให้พนักงานต้องเสียสิทธิในกรณีที่ถูกกล่าวหาหรือถูกลงโทษทางวินัย

อย่างไรก็ดีข้อบังคับดังกล่าว ยังมีบางเรื่องที่จะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข เช่นกระบวนการสอบสวน และการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย เป็นต้น ซึ่งจะมีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม กับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยจะให้มีการปรับปรุงแก้ไข ในโอกาสอันควรต่อไป

กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ

กรกฎาคม 2543

สารบัญ

หมวด	หน้า
หมวด 1. คุณสมบัติ คุณวุฒิ ตำแหน่ง และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง	2
หมวด 2. การบรรจุและการแต่งตั้ง	14
หมวด 3. การเลื่อนอันดับเงินเดือน หรือค่าจ้าง	20
หมวด 4. การถอดถอน	32
หมวด 5. วินัย	45
หมวด 6. โทษผิดวินัยและการลงโทษ	50
หมวด 7. การพักงาน	60

หมวด 8. การสอบสวน 67
หมวด 9. การอุทธรณ์เกี่ยวกับการลงโทษฐานผิดวินัย 94
หมวด 10. บทเฉพาะกาล 97

ข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 23 (3) (4) และมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 คณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค วางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า "ข้อบังคับ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517"

ข้อ 2. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. นับแต่วันใช้ข้อบังคับนี้ ให้ยกเลิกระเบียบข้อบังคับขององค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2497 และบรรดาระเบียบข้อบังคับอื่นซึ่งว่าด้วยระเบียบตามข้อบังคับนี้ที่ใช้อยู่แล้วทั้งสิ้น

ข้อ 4. ให้ผู้ว่าการมีอำนาจวางระเบียบหรือออกคำสั่งใดๆ เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด 1

<u>คุณสมบัติ คุณวุฒิ ตำแหน่ง</u>

<u>และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง</u>

ข้อ 5. ให้ประเภทของพนักงานมีดังนี้.-

(1) พนักงานรายเดือน คือพนักงาน

ที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่เป็นพนักงานประจำ โดยได้รับเงินเดือนเป็นรายเดือน

(2) พนักงานรายวัน คือพนักงานที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่เป็นพนักงานประจำ โดยได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน

(3) พนักงานชั่วคราว คือพนักงานที่บรรจุเข้าฝึกงาน ทดลองงานหรือจ้างเป็นพนักงาน โดยมีกำหนดเวลาโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนหรือรายวัน

ผู้ที่จ้างให้ปฏิบัติงานชั่วคราวในกรณีเร่งด่วนฉุกเฉิน หรือจ้างเข้าปฏิบัติงานเฉพาะกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดตาม

ระยะเวลาของโครงการหรือแผนงาน ให้ถือเป็นลูกจ้างชั่วคราว และไม่อยู่ในบังคับแห่งข้อบังคับนี้

ผู้ที่ยืมตัวจากหน่วยราชการหรือหน่วยงานอื่นให้มาช่วยปฏิบัติงาน ให้ถือเป็นผู้ปฏิบัติงานพิเศษ และไม่อยู่ในบังคับแห่งข้อบังคับนี้

ข้อ 6. พนักงานต้องมีคุณสมบัติดังนี้.-

(1) มีสัญชาติไทย

(2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(3) เป็นผู้เลื่อมใสในระบอบการปกครองของประเทศไทย

(4) เป็นผู้สามารถปฏิบัติงานให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้เต็มเวลา

(5) เป็นผู้มีอนามัยสมบูรณ์ และไม่เป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่มีอันตรายร้ายแรง เช่น

ก. โรคเรื้อน

ข. โรคยาเสพย์ติดให้โทษร้ายแรง

ค. โรคพิษสุราเรื้อรัง

ง. วัณโรคในระยะอันตราย

(6) ไม่เป็นผู้มีร่างกายทุพพลภาพ เว้นแต่ผู้มีกายพิการซึ่งมีความสามารถปฏิบัติงานได้ตามความถนัดของตน

(7) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่าง

พักราชการ พักงาน หรือต้องหาคดีอาญา เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(8) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(9) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือบุคคลล้มละลาย

(10) ไม่เป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออกจากงาน

(11) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(12) ไม่เป็นผู้ปฏิบัติงานประจำ

สังกัดหน่วยงานอื่น หรือไม่เป็นผู้มีตำแหน่งการเมืองทั้งโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งตามกฎหมาย

ข้อ 7. พนักงานต้องมีคุณวุฒิดังนี้.-

(1) พนักงานผู้ดำรงตำแหน่งในหน้าที่ที่เกี่ยวกับวิชาชีพ ต้องมีคุณวุฒิสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูงของกระทรวงศึกษาธิการ หรือสถานศึกษาอื่นที่กระทรวงศึกษาธิการ หรือ ก.พ.เทียบเท่าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตำแหน่งในหน้าที่ใดจะใช้วิชาชีพใด ให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ

(2) พนักงานผู้ดำรงตำแหน่งในหน้าที่ที่ต้องใช้ความชำนาญหรือฝีมือ หรือ

ใช้แรงงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่สูงกว่าชั้นประจำแผนกหรือเทียบเท่า ต้องมีคุณวุฒิสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นประถมปีที่ 4

ตำแหน่งในหน้าที่ใดจะมีคุณวุฒิสำเร็จการศึกษาชั้นใด ให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ

(3) พนักงานผู้ดำรงตำแหน่งในหน้าที่ที่ต้องใช้ความชำนาญ หรือฝีมือเป็นพิเศษ ซึ่งดำรงตำแหน่งสูงกว่าเทียบเท่าชั้นประจำแผนกซึ่งมิใช่เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา ต้องมีพื้นความรู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา 3 หรือเทียบเท่า

(4) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้มีความ

ชำนาญหรือฝีมือ ถ้าจะจ้างเป็นพนักงานชั่วคราวครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน หรือจ้างโดยมีสัญญาจ้างครั้งละไม่เกินหนึ่งปี ตามอัตราค่าจ้างที่จะได้ตกลงกัน ก็ให้จ้างได้โดยไม่จำกัดคุณวุฒิและคุณสมบัติตามข้อ 6 (1) และ (4)

ข้อ 8. ตำแหน่งของพนักงานมีดังนี้.-

1. ผู้ว่าการ
2. รองผู้ว่าการ
3. ผู้ช่วยผู้ว่าการ
4. ผู้อำนวยการฝ่าย
5. รองผู้อำนวยการฝ่าย
6. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย
7. ผู้อำนวยการกอง

8. รองผู้อำนวยการกอง
9. ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง
10. หัวหน้ากอง
11. รองหัวหน้ากอง
12. ผู้ช่วยหัวหน้ากอง
13. หัวหน้าแผนก
14. ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก
15. หัวหน้าหมวด
16. ประจำแผนก
17. เสมียนพนักงาน

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้ผู้ว่า
การวางระเบียบเทียบกับตำแหน่งที่กล่าว
แล้วตามความเหมาะสม ด้วยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(1) ข้อ 9. เมื่อตำแหน่งพนักงานใดว่าง ลงและผู้ว่าการยังมิได้แต่งตั้งพนักงานผู้ใดให้ดำรงตำแหน่ง หรือรักษาการในตำแหน่ง หรือพนักงานตำแหน่งใดไม่อาจปฏิบัติงานได้ ให้พนักงานตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยตำแหน่งนั้นแล้วแต่กรณีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าไม่มีตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติงานได้ ให้ผู้บังคับบัญชาพนักงานชั้นเหนือตำแหน่งที่ว่างหรือที่ไม่อาจปฏิบัติงานได้นั้นแต่งตั้งพนักงานที่เห็นสมควรเป็นผู้รักษาการแทน

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติงาน ที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามคำสั่ง

ระเบียบ หรือข้อบังคับในเรื่องใด ถ้าคำสั่งระเบียบ หรือข้อบังคับในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยแล้วแต่กรณีปฏิบัติงานแทน หรือถ้าไม่มีตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติงานได้ จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้พนักงานที่เห็นสมควรปฏิบัติงานแทนก็ได้

[2] ข้อ 10. ให้ผู้รักษาการแทนตาม ข้อ9

---

(1) (2) ข้อความในข้อ 9. และ ข้อ 10. ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520 และได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้นี้แล้ว

วรรคแรก มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือผู้รักษาการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้น มอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติงานแทน ให้ผู้ปฏิบัติงานแทนมีอำนาจหน้าที่ในกิจการเท่าที่ได้รับมอบหมายเช่นเดียวกับผู้ซึ่งมอบอำนาจ

ข้อ 11. อัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างของพนักงาน ให้แบ่งออกเป็นอันดับ อันดับใดเท่าใด และตำแหน่งใดได้รับอันดับใด ให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้ด้วยความเห็นชอบ

ของคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

อัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างของพนักงานที่มีตำแหน่งเรียกชื่ออย่างอื่น ถ้ากำหนดให้เทียบตำแหน่งใด ให้มีอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างตามตำแหน่งนั้น

ข้อ 12. วิธีปฏิบัติในการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้าง ให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ

ข้อ 13. การกำหนดวันเวลาปฏิบัติงาน การหยุดงาน และการลาของพนักงาน ให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ

หมวด 2

<u>การบรรจุและการแต่งตั้ง</u>

ข้อ 14. ผู้ว่าการ มีอำนาจให้ผู้

สมัครเข้าเป็นพนักงานเข้าฝึกงานหรือทดลองงาน บรรจุและแต่งตั้งเข้าดำรงตำแหน่งหน้าที่ ให้เลื่อนตำแหน่งหรือให้พ้นจากตำแหน่งตามที่กล่าวไว้ในหมวดนี้

ข้อ 15. ผู้สมัครเข้าเป็นพนักงานต้องปฏิบัติตามระเบียบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ข้อ 16. การบรรจุและแต่งตั้งผู้สมัครเข้าเป็นพนักงาน ให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติดังนี้.-

(1) การบรรจุให้เข้าฝึกงานโดยมีกำหนดเวลา และในกรณีใดที่ไม่ต้องเข้าฝึกงานให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างในระหว่างฝึกงานในอันดับใด ครบกำหนด

ฝึกงานแล้วจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างเริ่มต้นในอันดับใด และการให้ผู้ที่เข้าฝึกงานต้องออกจากงานในกรณีที่การฝึกงานนั้นไม่ได้ผลดีหรือประพฤติตนไม่เหมาะสม

(2) การบรรจุและแต่งตั้งผู้ที่ได้รับการฝึกงานหรือปฏิบัติงานจากสถานที่อื่นที่เชื่อถือได้โดยไม่ต้องฝึกงาน หรือให้ฝึกงานมีกำหนดเวลาน้อยกว่าที่กำหนดหรือโดยให้ทดลองงานมีกำหนดเวลาหรือไม่ต้องทดลองงาน

(3) การบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ใดเป็นพนักงานรายเดือนหรือพนักงานรายวัน

ข้อ 17. การบรรจุและแต่งตั้งพนักงานที่ลาออกจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไปแล้ว ซึ่งสมัครเข้าปฏิบัติงาน มีคุณสมบัติและพื้นความรู้ตามข้อบังคับนี้ ถ้าต้องการจะรับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิมก็ให้สั่งบรรจุและแต่งตั้งได้

ถ้าต้องการจะรับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งที่สูงกว่าเดิม ให้ผู้ว่าการพิจารณาสั่งบรรจุและแต่งตั้งได้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย เว้นแต่ตำแหน่งที่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ในกรณีที่มีพื้นความรู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่าเมื่อลาออก จะพิจารณาบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งที่สูงกว่าเดิม ให้

ดำเนินการตามข้อ 16. (1)

ข้อ18. การบรรจุและแต่งตั้งพนักงานที่ลาออกไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อพ้นจากประจำการหรือได้รับอนุญาตให้ลาพักเพื่อรอการปลดและประสงค์จะกลับเข้าปฏิบัติงานให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้ เป็นหลักปฏิบัติ

ข้อ 19. การแต่งตั้งพนักงานให้เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งที่ว่างให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ

ข้อ 20. ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าพนักงานที่ได้รับการแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งและหน้าที่ ก็สั่งให้พนักงานผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่รักษาการและคงให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่า แต่ถ้าพนักงานผู้นั้นถูกสั่งลงโทษเพราะกระทำความผิด แต่ไม่ถึงต้องถูกให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ จะให้ดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าเดิมก็ได้

ข้อ 21. การบรรจุและแต่งตั้งหรือเลื่อนตำแหน่งให้พนักงานดำรงตำแหน่งชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก่อน

หมวด 3

<u>การเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง</u>

[1]ข้อ 22. ให้ผู้ว่าการมีอำนาจพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างพนักงานรายเดือนหรือพนักงานรายวันตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กล่าวไว้ในหมวดนี้

ในหมวดนี้

" ปี " หมายความว่า ปีงบประมาณ

" รอบปีที่แล้วมา " หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคมของปีหนึ่งถึงวันที่ 30 มิถุนายนของปีถัดไป

[2]ข้อ 23. การพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างพนักงาน โดยปกติให้เลื่อนได้ปีละหนึ่งอันดับ ยกเว้น กรณีตามข้อ 23/1 และข้อ 25/1 ให้เลื่อนได้ไม่เกินครึ่งอันดับ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคมของทุกปี เว้นแต่กรณีตาม (8) วรรคสอง จะเลื่อนให้หลังวันที่ 1 ตุลาคมของปีนั้นก็ได้

พนักงานผู้ซึ่งจะได้เลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

---

(1) ข้อความในข้อ 22. ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2532 และได้ใช้ข้อความใหม่ที่พิมพ์ไว้นี้แล้ว

(2) ข้อความในข้อ 23 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2532,(ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2540 และ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543 และได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้นี้แล้ว

(1) ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้กำหนดไว้ และรักษาวินัยโดยเคร่งครัด

(2) มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่และมีความอุตสาหะ บากบั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ทั้งงานที่ได้กระทำไปนั้นเรียบร้อยเป็นผลดีแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(3) ปฏิบัติงานมีคุณภาพและปริมาณงาน สมควรที่จะได้เลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง

(4) ในปีที่แล้วมาได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ เป็นพนักงานประจำ หรือปรับอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง นับถึงสิ้นปีครบสิบสองเดือน

การบรรจุและแต่งตั้งหรือปรับอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ว่าในวันใด ให้นับเดือนนั้นเป็นเต็มเดือน

(5) ในรอบปีที่แล้วมา มีวันลากิจและลาป่วยในกรณีเจ็บป่วยที่ไม่เกี่ยวกับการงานรวมแล้วไม่เกินสี่สิบห้าวัน

(6) ในรอบปีที่แล้วมาทำงานสายไม่เกินสามสิบหกครั้ง

(7) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดงาน เว้นแต่เพราะเหตุสุดวิสัย

(8) ในรอบปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่โทษ

ภาคทัณฑ์

ในกรณีที่พนักงานผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สมควรได้เลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง แต่ได้ถูกงดเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง เพราะถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้นมาแล้ว ผู้ว่าการจะเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างให้ก็ได้ แต่ถ้าเป็นผู้ซึ่งถูกลงโทษตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง จะเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างได้ต่อเมื่อได้พ้นโทษตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้ว หรือถ้าเป็นผู้ซึ่งถูกลงโทษลดอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง จะเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างได้ต่อเมื่อได้ถูกลงโทษลดอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างมาแล้วเป็นเวลาไม่

น้อยกว่าหกเดือน

(9) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักงานเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

พนักงานผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์สมควรได้เลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง แต่จะต้องพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไปเพราะเกษียณอายุ ผู้ว่าการจะสั่งเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างเพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินกองทุนสงเคราะห์หรือเงินช่วยเหลืออื่นๆ ที่ต้องใช้เงินเดือนหรือค่าจ้างเป็นฐานในการคำนวณในวันสิ้นปีก่อนที่จะพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ก็ได้ แต่ไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับเงินเดือนหรือค่าจ้างในส่วนที่ได้รับเลื่อนนั้น

[1] ข้อ 23/1 พนักงานที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ 23 (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) หากมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้เลื่อนได้ไม่เกินครึ่งอันดับ

(1) พนักงานมีเงินเดือนเหลือครึ่งอันดับจะเต็มอันดับสูงสุดของตำแหน่ง และอยู่ในหลักเกณฑ์ข้อ 23 (1) (2) และ (3)

(2) พนักงานได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ข้อ 24. การพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างพนักงานเป็นกรณีพิเศษเกินกว่า

(1) ข้อความในข้อ 23/1 ถูกเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543

หนึ่งอันดับ ให้พิจารณาจากผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์ดังกล่าวในข้อ 23 และต้องเป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ประการหนึ่งประการใด ดังนี้.-

(1) ปฏิบัติงานในหน้าที่การงานได้ผลดียิ่ง จนถือเป็นตัวอย่างที่ดีได้

(2) ปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความตรากตรำเหน็ดเหนื่อยเป็นพิเศษ และงานนั้นได้ผลดียิ่ง

(3) ปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบการเงินเป็นจำนวนมาก และได้ผลดี

(4) ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่มีคุณภาพและปริมาณของงานสูงกว่า อันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่ และได้ผลดีสมความมุ่งหมาย

(5) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดจนสำเร็จเป็นผลดีแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือแก่ประเทศชาติ

(6) ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เสี่ยงอันตรายเป็นกรณีพิเศษ

(7) ปฏิบัติงานโดยได้ค้นคว้า หรือประดิษฐ์สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ต่อการงานเป็นพิเศษและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้รับรองให้ใช้การค้นคว้าหรือสิ่งประดิษฐ์นั้น

ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาหลักฐานโดยละเอียดรอบคอบ เสนอว่า พนักงานผู้นั้นได้ปฏิบัติงาน ถึงขนาดที่สมควรจะได้เลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างเป็นกรณีพิเศษ เข้าในหลักเกณฑ์ประการใดตามข้อนี้

[1] ข้อ 25. ผู้ซึ่งสมควรได้เลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างเป็นกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่งอันดับตาม ข้อ 24 แต่ขาดลักษณะตามหลักเกณฑ์ในข้อ 23 (4) ถ้าผู้นั้นได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่เป็นพนักงานประจำแล้วหรือปรับอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างมาแล้วตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป ให้เลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง ได้หนึ่งอันดับ

[2] ข้อ 25/1. ผู้ที่สมควรได้รับการเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างตามข้อ 23 แต่ขาดลักษณะตามหลักเกณฑ์ในข้อ 23 (4) ถ้าในปีที่แล้วมาผู้นั้นได้รับการบรรจุและแต่ง

---

(1) ข้อความในข้อ 25 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2532 และได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้นี้แล้ว

(2) ข้อความในข้อ 25/1 ถูกเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543

ตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่เป็นพนักงานประจำแล้ว หรือปรับอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างมาแล้วตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปให้เลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างได้ไม่เกินครึ่งอันดับ

[1]ข้อ 26. ผู้ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์สมควรได้เลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยหรือถูกฟ้องในคดีอาญาก่อนมีคำสั่งเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง ให้รอการเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างไว้ก่อน เมื่อการสอบสวนหรือคดีถึงที่สุดแล้วในปีใด ผู้นั้นไม่ถูกลงโทษทางวินัยเว้นแต่ถูกลงโทษ

(1)ข้อความในข้อ 26 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2532 และได้ใช้ข้อความใหม่ ตามที่พิมพ์ไว้นี้แล้ว

ภาคทัณฑ์หรือไม่ถูกศาลพิพากษาให้จำคุกหรือไม่มีมลทินหรือมัวหมองก็ให้สั่งเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างในปีนั้นได้ และให้สั่งเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างย้อนหลังไปในแต่ละปีที่ต้องรอการเลื่อนไว้ให้ตามสิทธิด้วย

ถ้าผู้นั้นถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่โทษภาคทัณฑ์หรือมีมลทินหรือมัวหมองให้งดการเลื่อนอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างในปีนั้นและปีที่รอการเลื่อนไว้ด้วย และจะพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือน หรือค่าจ้างในปีต่อไปได้ตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้ในข้อ 23(8)

ข้อ 27. การเลื่อนอันดับเงินเดือนสำหรับพนักงานที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก่อน

หมวด 4

<u>การถอดถอน</u>

ข้อ 28. ผู้ว่าการ มีอำนาจถอดถอนพนักงานให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ตามที่กล่าวไว้ในหมวดนี้

ข้อ 29. พนักงานพ้นจากตำแหน่งหน้าที่เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) ครบเกษียณอายุ

(4) ให้ออก

(5) ปลดออก

(6) ไล่ออก

[1]ข้อ 30. พนักงานผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหน้าที่เพราะตาย ให้จ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงวันที่ตาย และให้จ่ายเงินค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพจำนวนสามเท่าของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างสุดท้ายที่ผู้ตายได้รับอยู่ก่อนวันตาย โดยในการคำนวณจ่ายเงินค่าทำศพ ให้นำเงินค่าครองชีพมารวมเป็นเงินเดือนหรือค่าจ้างด้วยทั้งนี้ เงิน

---

(1) ข้อความในข้อ 30. ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 9) พ.ศ.2533 และได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้นี้แล้ว

ค่าทำศพจะต้องไม่น้อยกว่าเก้าพันห้าร้อยบาท ยกเว้นในกรณีดังต่อไปนี้ ห้ามจ่ายเงินค่าทำศพ

(1) ตายในระหว่างถูกสั่งให้พักงานถ้าคดีหรือกรณีถึงที่สุดไม่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างในระหว่างพักงาน

(2) ตายในระหว่างละทิ้งหน้าที่การงาน

ถ้าไม่มีผู้ใดเข้าจัดการศพภายในเวลาอันสมควร และผู้บังคับบัญชาต้องเข้าจัดการศพตามความจำเป็นแทนผู้จัดการศพให้หักเงินค่าใช้จ่ายในการจัดการศพเท่าที่ได้จ่ายจริงจากเงินค่าทำศพได้ ถ้ายังไม่มีผู้จัดการศพมาขอรับเงินส่วนที่เหลือหรือ

ทั้งหมดภายในระยะหนึ่งปีนับแต่วันที่ตาย ก็ไม่ต้องจ่ายเงินค่าทำศพส่วนที่เหลือหรือทั้งหมดนั้น

ข้อ 31. พนักงานผู้ใดมีความประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาก่อนวันเริ่มรับสมัคร แต่ถ้าพนักงานผู้นั้นได้ยื่นสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่ได้ขอลาออกก่อนตามที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น ให้ผู้ว่าการสั่งให้ออกตามข้อบังคับนี้

ข้อ 32. พนักงานผู้ใดประสงค์จะขอลาออกจากงาน ให้ยื่นหนังสือขอลา

ออกต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นก่อนวันที่ประสงค์จะลาออกเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แล้วให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาว่า ควรจะอนุญาตให้ลาออกได้หรือไม่ หรือควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ก่อนตามหลักเกณฑ์ในข้อนี้ พร้อมด้วยเหตุผลโดยชัดเจน และมูลเหตุอื่นที่ขอลาออกนอกจากที่ระบุไว้ในใบขอลาออก รายงานเสนอตามลำดับต่อไปโดยไม่ชักช้าจนถึงผู้ว่าการ ภายในกำหนดเวลาไม่เกินยี่สิบวัน เมื่อผู้ว่าการมีคำสั่งให้ออกได้แล้ว จึงให้ถือว่าพนักงานผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหน้าที่โดยการลาออก

ถ้าการได้รับหนังสือขอลาออกในระยะเวลาที่น้อยกว่ากำหนดสามสิบวัน

และผู้บังคับบัญชาพิจารณาว่าจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่การงาน ประกอบทั้งผู้ขอลาออกมีเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขอลาออกโดยด่วน ก็ให้อยู่ในดุลยพินิจที่จะรับไว้พิจารณาได้เป็นการผ่อนผันเฉพาะราย

ให้ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกในกรณีดังนี้.-

(1) พนักงานผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย หรือกระทำผิดในทางอาญา ซึ่งมิใช่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ให้สั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลของเรื่องที่ถูกกล่าวหา แต่เมื่อเรื่องถึงที่สุดแล้ว พนักงาน

ผู้นั้นไม่ถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ก็อนุญาตให้ลาออกได้

(2) ในกรณีดังกล่าวตาม (1) เมื่อเรื่องถึงที่สุดแล้ว พนักงานผู้ขอลาออกต้องถูกสั่งลงโทษไล่ออก หรือปลดออก จะสั่งอนุญาตให้ลาออกมิได้

(3) พนักงานผู้ขอลาออกมีภาระผูกพันอยู่กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้สั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ก่อน จนกว่าพนักงานผู้นั้นจะได้ปลดเปลื้องภาระผูกพัน หรือทำความตกลงให้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

(4) พนักงานผู้ขอลาออก หากจะต้องส่งมอบงานและการส่งมอบงานยังไม่แล้วเสร็จ ให้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ก่อน

การสั่งอนุญาตให้ลาออกหรือไม่ หรือการสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้ผู้ว่าการสั่งภายในกำหนดเวลาไม่เกินสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องการขอลาออก

ข้อ 33. การกำหนดเกษียณอายุของพนักงาน และการพ้นจากตำแหน่งหน้าที่หรือจะต่ออายุการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดเกษียณอายุผู้ทำงานในองค์การของรัฐ

การต่ออายุการปฏิบัติงานตามวรรคก่อนให้ต่ออายุได้ครั้งละหนึ่งปี สำหรับผู้ดำรงตำแแหน่งนอกจากผู้ว่าการ ต้องได้รับ

ความเห็นชอบจากคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

การสั่งต่ออายุการปฏิบัติงานให้แก่พนักงานผู้ใดในปีแรก ให้กระทำก่อนวันสิ้นปีงบประมาณในปีที่ผู้นั้นครบเกษียณอายุเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเดือน และการต่ออายุนี้ให้นับถัดจากวันที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ถ้ามิได้มีการสั่งต่ออายุการปฏิบัติงาน ภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ถัดจากวันสิ้นปีงบประมาณในปีที่ผู้นั้นครบเกษียณอายุ

ถ้าจะสั่งต่ออายุการปฏิบัติงานให้ในปีถัดไปอีก ให้กระทำก่อนวันที่ครบการต่ออายุการปฏิบัติงานครั้งสุดท้ายเป็นเวลาไม่

น้อยกว่าหนึ่งเดือน ถ้ามิได้มีการสั่งต่ออายุการปฏิบัติงานภายในกำหนดดังกล่าวให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ถัดจากวันที่ครบการต่ออายุการปฏิบัติงานครั้งสุดท้าย

ข้อ 34. การสั่งให้พนักงานผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหน้าที่โดยการให้ออก ให้พิจารณาโดยเหตุดังนี้.-

(1) พนักงานผู้นั้น เจ็บป่วยเกินกำหนดวันลาในรอบปีตามระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยการลา และผู้ว่าการเห็นสมควรให้ออก

(2) พนักงานผู้นั้นหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงาน

ของตนหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือบกพร่องในหน้าที่ ซึ่งผู้บังคับบัญชาดังกล่าวตาม ข้อ 55 ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคนทำการสอบสวนแล้ว และผู้ว่าการเห็นสมควรให้ออก

(3) พนักงานผู้นั้นต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนไม่ได้ความเป็นสัตย์ว่าได้กระทำผิดที่จะถูกไล่ออกหรือปลดออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองหรือมีพฤติการณ์อันไม่น่าเป็นที่ไว้วางใจซึ่งจะให้ปฏิบัติงาน ต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(4) พนักงานผู้นั้นต้องรับโทษ

จำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด สำหรับความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(5) พนักงานผู้นั้น ต้องถูกยุบเลิกตำแหน่ง โดยไม่มีตำแหน่งอื่นที่จะแต่งตั้งให้เหมาะสมได้

(6) พนักงานผู้นั้น ขาดคุณสมบัติตาม ข้อ 6

ข้อ 35. การสั่งให้พนักงานผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ตามข้อ 34 ให้สั่งให้ออกไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง เว้นแต่ในกรณีที่พนักงานผู้นั้นละทิ้งหน้าที่การงานหรือถูกสั่งให้พักงานไว้ก่อน ให้สั่งพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่การ

งาน หรือวันที่สั่งให้พักงาน

ข้อ 36. พนักงานผู้ใดต้องพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ตามข้อ 34 ซึ่งไม่เป็นการออกจากตำแหน่งหน้าที่เพราะการกระทำผิด มีสิทธิได้รับเงินกองทุนสงเคราะห์สมทบตามข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์และการสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ข้อ 37. การสั่งให้พนักงานผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ตามข้อ 34 ถ้าพนักงานผู้นั้นดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก่อน

ถ้าพ้นจากตำแหน่งหน้าที่เพราะตาย ลาออก หรือครบเกษียณอายุ ให้เสนอคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเพื่อทราบ

หมวด 5
วินัย

ข้อ 38. พนักงานต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดต่อไปนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่าผู้นั้นกระทำผิด และต้องรับโทษตามที่กล่าวไว้ในหมวด 6 ว่าด้วยโทษผิดวินัยและการลงโทษ

(1) ต้องสนับสนุนนโยบายของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคด้วยความบริสุทธิ์ใจและต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบปฏิบัติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้เกิดผลดี

หรือความก้าวหน้าด้วยความเอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(2) ต้องสุภาพเรียบร้อย เชื่อฟัง และไม่แสดงความกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา

(3) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบหรือวิธีปฏิบัติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ห้ามขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง

ถ้าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไม่ชอบด้วยระเบียบหรือวิธีปฏิบัติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรืออาจเกิดเสียหายแก่การงาน หรือไม่อาจปฏิบัติได้เพราะเหตุใด ให้ผู้รับคำสั่งทำรายงานชี้แจงผู้บังคับบัญชาผู้สั่งเพื่อพิจารณาโดยด่วน อย่าให้เกิดเสียหายแก่การงาน ถ้าผู้บังคับบัญชาผู้สั่ง สั่งมาประการใดก็ให้ปฏิบัติไปตามนั้น

(4) ต้องไม่ปฏิบัติงานข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาที่สูงกว่าผู้บังคับบัญชาเหนือตนสั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ

ในกรณีที่เป็นการเร่งด่วนและมีเหตุผลอันสมควร ก็ให้ปฏิบัติได้เท่าที่จำเป็น แล้วรายงานการปฏิบัติงานนั้นให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนทราบโดยด่วน

(5) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่การงาน จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การงานไม่ได้

(6) ต้องปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความอุตสาหะ ซื่อสัตย์ เที่ยงธรรมและประพฤติตนอยู่ในความสุจริต

(7) ต้องไม่รายงานเท็จ ร้องทุกข์เท็จหรืออุทธรณ์เท็จ

(8) ต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามประพฤติซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แก่ตำแหน่งหน้าที่การงาน เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพย์ของเมาจนไม่สามารถครองสติได้ เสพย์ของเมาในขณะปฏิบัติหน้าที่การงานปกติ เสพย์สิ่งเสพย์ติดอันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม มีหนี้สินรุงรังหมกมุ่นในการพนัน หรือกระทำความผิดอาญา

(9) ต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียหายหรือเสียความเที่ยงธรรม และเกียรติศักดิ์ในหน้าที่การงานของตนและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(10) ต้องไม่เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือในกิจการใดๆ ที่อาจนำความเสียหายมาสู่หน้าที่การงานและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(11) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้ความสงเคราะห์แก่ผู้มาติดต่อในกิจการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคโดยสุภาพเรียบร้อยและไม่ชักช้าห้ามดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใดๆ

ต้องรักษาความสามัคคีต่อประชาชน

(12) ต้องรักษาความสามัคคีระหว่างพนักงาน และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่การงาน

(13) ต้องรักษาความลับในการงาน

(14) ต้องมีหน้าที่ดูแลระมัดระวังให้ พนักงานผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย ถ้ารู้อยู่ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ต้องดำเนินการตามความผิดนั้นๆ

หมวด 6

<u>โทษผิดวินัย และการลงโทษ</u>

ข้อ 39. ผู้ว่าการมีอำนาจออกคำสั่งลงโทษพนักงานที่กระทำผิดวินัยตามที่กล่าวไว้ในหมวดนี้

ข้อ 40. โทษผิดวินัยมี 5 สถาน คือ

(1) ไล่ออก

(2) ปลดออก

(3) ลดอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง

(4) ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง

(5) ภาคทัณฑ์

ข้อ 41. การลงโทษไล่ออกนั้นจะกระทำได้เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังนี้.-

(1) กระทำความผิด ต้องรับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(2) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายเพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริตหรือต้องคำพิพากษาในคดีแพ่ง อันเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แก่ตำแหน่งหน้าที่การงานอย่างร้ายแรง

(3) ทุจริตต่อหน้าที่การงาน

(4) รายงานเท็จ เป็นเหตุให้เสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างร้ายแรง

(5) เปิดเผยความลับของการงานเป็นเหตุให้เสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างร้ายแรง

(6) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยระเบียบและวิธีปฏิบัติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นเหตุให้เสียหายแก่การงานอย่างร้ายแรง

(7) ละเลยละทิ้งหน้าที่การงานหรือประมาทเลินเล่อในหน้าที่การงานเป็นเหตุให้เสียหายแก่การงานอย่างร้ายแรง

(8) ดูหมิ่นเหยียดหยาม กลั่นแกล้งใส่ความ หรือขู่เข็ญประชาชนอันเกี่ยวกับการงาน

(9) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ 55 สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนตามที่กล่าวในหมวด 8 ว่าด้วยการสอบสวน แต่ถ้าพนักงานผู้กระทำผิดเป็นพนักงานชั่วคราว ให้มีอำนาจสั่งลงโทษได้โดยไม่ต้องแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวน

ถ้าพนักงานผู้ที่จะถูกดำเนินการสอบสวนดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้นำเสนอคณะกรรมการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเพื่อทราบ

ข้อ 42. พนักงานผู้ใด กระทำความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(1) กระทำความผิดตาม ข้อ 41 (1)

(2) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(3) ทุจริตต่อหน้าที่การงาน และให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชาโดยชัดแจ้ง

(4) ละทิ้งหน้าที่การงานโดยขาดงานติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ 43. การลงโทษปลดออกนั้น จะกระทำได้เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ 41 และข้อ 42 แต่โทษยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออก หรือถึงกับจะต้องถูกไล่ออก แต่มีเหตุผลอันควรลดหย่อน

ข้อ 44. การลงโทษ ลดอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างจะกระทำได้เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย แต่โทษยังไม่ถึงกับจะต้องถูกปลดออก หรือเห็นว่ามีเหตุผลอันควรลดหย่อน

ในกรณีกระทำผิดวินัยไม่ถึงขั้นที่จะลงโทษตามข้อ 40 (3) และ (4) จะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏ เป็นหนังสือ และหรือจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ก็ได้

การพิจารณาลงโทษตามข้อนี้ ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นเป็นการสมควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนตามที่กล่าวไว้ในหมวด 8 ว่าด้วย

การสอบสวน ก็ย่อมกระทำได้

ข้อ 45. โทษลดอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือโทษตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษผู้กระทำผิดวินัยได้ครั้งหนึ่งไม่เกินโทษ ที่กำหนดไว้ในตารางการลงโทษท้ายข้อบังคับนี้

การสั่งลงโทษลดอันดับเงินเดือนหรือค่าจ้างพนักงานผู้ใดให้ได้รับอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าอันดับของตำแหน่งที่พนักงานผู้นั้นดำรงอยู่ ถ้าในคำสั่งนั้นมิได้สั่งลดตำแหน่งก็ให้พนักงานผู้นั้นคงตำแหน่งเดิม

ข้อ 46. พนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งให้พนักงานผู้

นั้นไปดำรงตำแหน่งหน้าที่ที่ต่ำกว่าตำแหน่งหน้าที่ที่ดำรงอยู่ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ 47. การสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ให้สั่งไล่ออกหรือปลดออกไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง เว้นแต่ในกรณีที่พนักงานผู้นั้นละทิ้งหน้าที่การงานหรือถูกสั่งให้พักงานไว้ก่อนให้สั่งไล่ออกหรือปลดออกตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่การงานหรือวันที่สั่งให้พักงาน

ข้อ 48. ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาว่าความผิดของพนักงานผู้กระทำผิดวินัยนั้นอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้หรือไม่ ถ้าอยู่ในอำนาจก็สั่งลงโทษ แล้วรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษเหนือตน

ขึ้นไป ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นควรจะต้องลงโทษเกินกว่าที่ตนจะมีอำนาจลงโทษได้ ก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดเหนือตนขึ้นไปเพื่อพิจารณาลงโทษตามสมควร

การสั่งลงโทษพนักงานผู้กระทำผิดให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงโทษตามตารางการลงโทษท้ายข้อบังคับนี้เป็นผู้สั่งลงโทษ แล้วให้รายงานการลงโทษตามลำดับจนถึงผู้ว่าการ

การสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก พนักงานชั้นต่ำกว่าผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าให้ผู้ว่าการเป็นผู้สั่งลงโทษ

การสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก

พนักงานตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้ประธานกรรมการเป็นผู้สั่งลงโทษ การลงโทษพนักงานชั้นดังกล่าวข้างต้นในวรรคนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

หมวด 7

<u>การพักงาน</u>

ข้อ 49. ผู้ว่าการมีอำนาจออกคำสั่งให้พนักงานพักงานได้ในกรณีดังต่อไปนี้.-

(1) ถูกฟ้องคดีอาญาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางอาญา เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(2) ถูกฟ้องคดีแพ่งให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(3) ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตาม ข้อ 41 และ 42

(4) ถูกควบคุมตัวโดยชอบด้วยกฎหมาย

ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชา เห็นว่าจะให้พนักงานผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่การงานจะเสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือจะเสียหายแก่การดำเนินคดีหรือสอบสวน ก็ให้รายงานเสนอผู้ว่าการสั่งให้พักงานได้

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชา เห็นสมควร

ให้พนักงานผู้นั้นหยุดปฏิบัติงานไว้ก่อนที่จะได้รับคำสั่งให้พักงาน เพื่อมิให้เกิดการเสียหายดังกล่าวแล้ว ก็สั่งให้พนักงานผู้นั้นหยุดปฏิบัติงานได้ แต่ถ้าผู้ว่าการมิได้สั่งให้พนักงานผู้นั้นพักงานก็ต้องสั่งให้พนักงานผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานตามเดิม และให้ถือว่าเวลาในระหว่างที่หยุดปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาปฏิบัติงาน

การสั่งให้พนักงานผู้ใดพักงาน ถ้าพนักงานผู้นั้นดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก่อน

ข้อ 50. การสั่งให้พนักงานผู้ใดพักงานให้พักงานตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่ง แต่ไม่ก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่ในกรณีที่ถูกควบคุมตัวตามกฎหมาย หรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้หยุดปฏิบัติงาน ก็ให้สั่งพักงานตั้งแต่วันที่ถูกควบคุมตัวหรือหยุดปฏิบัติงาน ตลอดเวลาที่คดีหรือกรณียังไม่ถึงที่สุดถ้าพนักงานผู้นั้นอยู่ระหว่างลา ให้วันลาสิ้นสุด ลงในวันก่อนวันที่สั่งให้พักงาน

ข้อ 51. การสั่งให้พนักงานผู้ใดพักงานให้งดจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างและสิทธิอื่นๆ ให้แก่พนักงานผู้นั้นในระหว่างที่พักงานเว้นแต่สิทธิในการอยู่อาศัยในบ้าน

พักของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ถ้าพนักงานผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งภายหลังวันที่สั่งให้พักงาน ให้งดจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างและสิทธิอื่นๆ ตั้งแต่วันถัดไปจากวันที่รับทราบคำสั่งนั้น แต่ถ้าจำเป็นต้องส่งมอบงานให้งดจ่ายตั้งแต่วันถัดไปจากวันที่ส่งมอบงานเสร็จ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบคำสั่ง

ข้อ 52. ในกรณีที่สั่งให้พนักงานผู้ใดพักงาน ถ้าปรากฏว่า

(1) พนักงานผู้นั้นมิได้กระทำผิด และไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ให้ผู้ว่าการสั่งให้พนักงานผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่า และให้

จ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างและสิทธิอื่นๆ ที่งดจ่ายไว้ให้เต็มจำนวน

(2) ไม่ได้ความเป็นสัตย์ว่าพนักงานผู้นั้นได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมัวหมอง หรือมีพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจ ซึ่งถ้าจะให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจเสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าการสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหน้าที่โดยการให้ออกตาม ข้อ 34 ตั้งแต่วันที่สั่งให้พักงาน

(3) ไม่ได้ความเป็นสัตย์ว่าพนักงานผู้นั้นได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมัวหมอง ถ้าเห็นว่าพนักงานผู้นั้นยังอาจเป็นประโยชน์แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ก็ให้ผู้ว่าการสั่งให้พนักงานผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมได้ แต่ห้ามจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างและสิทธิอื่นๆ ที่งดจ่ายไว้

(4) พนักงานผู้ใดถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิด แต่รอการลงอาญาไว้ หรือถูกลงโทษไม่ถึงจำคุก หรือมีความผิดทางวินัย แต่ไม่ถึงถูกสั่งไล่ออกหรือปลดออก ให้ผู้ว่าการสั่งให้พนักงานผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิม และให้จ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างและสิทธิอื่นๆ ที่งดจ่ายไว้ให้ครึ่งหนึ่ง

(5) พนักงานผู้ใดถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุก หรือโทษหนักกว่าจำคุก

หรือมีความผิดทางวินัยถูกสั่งไล่ออกหรือปลดออก ห้ามจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างและสิทธิอื่นๆ ที่งดจ่ายไว้

ข้อ 53. ถ้าผู้ถูกสั่งให้พักงานตายเสียก่อนคดีหรือกรณีถึงที่สุด และคดีหรือกรณีนั้นจำต้องระงับตามกฎหมาย ให้ผู้ว่าการวินิจฉัยตามหลักฐานเท่าที่มีอยู่ว่า จะจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างและสิทธิอื่นๆ ที่งดจ่ายไว้ หรือจะไม่จ่าย โดยอนุโลมตามข้อ 52

หมวด 8

<u>การสอบสวน</u>

ข้อ 54. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวน ให้ดำเนินการ

ตามที่กล่าวไว้ในหมวดนี้

ข้อ 55. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

(1) ประธานกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพนักงานทุกตำแหน่ง

(2) ผู้ว่าการ มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพนักงานตั้งแต่ชั้นผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าลงมา

(3) รองผู้ว่าการ ผู้ช่วยผู้ว่าการ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า มีอำนาจแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนพนักงานในบังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ชั้นผู้อำนวยการกอง หรือเทียบเท่าลงมา

(4) ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่ามีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนพนักงานในบังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าลงมา

ทั้งนี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตาม (3) และ (4) รายงานเสนอตามลำดับให้ผู้ว่าการทราบ พร้อมกับคำสั่งแต่งตั้งด้วย

[1]ข้อ 56. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตั้งพนักงานที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา เป็นประธานกรรมการสอบสวน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสองคน ถ้ามีความจำเป็นเฉพาะกรรมการอื่นจะตั้งจากพนักงานที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าก็ได้

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้ผู้มีอำนาจ

---

(1) ข้อความในข้อ 56. ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน(ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2524 และได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้นี้แล้ว

แต่งตั้งกรรมการสอบสวนแต่งตั้งพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่เป็นผู้แทนสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจากรายชื่อที่สหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ส่งให้แยกแต่ละการไฟฟ้าร่วมเป็นกรรมการสอบสวนด้วยอีก 1 คน เพิ่มจากกรรมการตามวรรคแรก โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของกรรมการสอบสวนที่เป็นตัวแทนสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในการร่วมเป็นกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การตรวจสอบว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิก สหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือไม่ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการ

สอบสวนดำเนินการดังนี้.-

(1) ขอดูบัตรสมาชิกสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จากผู้ถูกกล่าวหาและให้ผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร ระบุว่าขณะนั้นได้เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อยู่หรือไม่

หรือ (2) กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานในส่วนภูมิภาค ให้ทำหนังสือสอบถามอนุกรรมการสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ณ การไฟฟ้านั้นๆ ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือไม่ โดยถ้าไม่ได้รับคำตอบเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 1 วัน

นับแต่วันที่อนุกรรมการสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้รับหนังสือสอบถาม ให้ดำเนินการตั้งกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียวกับพนักงานทั่วไปที่มิใช่สมาชิกสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

หรือ (3) กรณีอนุกรรมการสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่อยู่ ณ การไฟฟ้าที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติงานอยู่ หรือกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานส่วนกลาง ให้ทำหนังสือสอบถามกรรมการสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ณ ส่วนกลาง โดยถ้าไม่ได้รับคำตอบเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน 1 วันนับแต่วันที่

สหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาครับหนังสือสอบถาม ให้ดำเนินการตั้งกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียวกับพนักงานทั่วไปที่มิใช่สมาชิกสหภาพแรงงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ข้อ 57. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นคำสั่ง และให้ระบุตัวผู้ถูกกล่าวหากับเรื่องที่ให้สอบสวนนั้นด้วย ให้ผู้สั่งแต่งตั้งส่งเรื่องให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกรับทราบคำสั่งไว้ในสำนวนสอบสวนโดยเร็ว และให้ผู้สั่งแต่งตั้งส่งคำสั่งแต่งตั้งกรรมการให้กรรมการทุกคนทราบ ทั้งต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งนั้นด้วย

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการของผู้ถูกกล่าวหา และแจ้งโดยหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ถ้าปรากฏจากการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นอีกก็ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจทำการสอบสวนในเรื่องนั้นต่อไปด้วย แต่ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบสวน ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อแก้ข้อกล่าวหานั้น เมื่อได้มีการดำเนินการตามวรรคนี้แล้ว ให้รายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

สอบสวนทราบโดยมิชักช้า แต่ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งเห็นว่าควรตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นดำเนินการสอบสวนก็ย่อมกระทำได้

ข้อ 58. ในกรณีที่ การสอบสวนมีมูลพาดพิงถึงพนักงานผู้อื่นที่มิได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น ว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดในเรื่องนั้นด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบโดยเร็ว

ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมิได้สั่งเป็นอย่างอื่นและประธานกรรมการสอบสวนนั้นเข้าเกณฑ์ตามข้อ 56

ก็ให้คณะกรรมการนั้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดนั้นด้วย โดยให้ประธานกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาตามที่ปรากฏจากการสอบสวนมาแล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดนั้นทราบตามวิธีการในข้อ 57 วรรค 1 และวรรค 2 ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้ดำเนินการสอบสวนแล้วประกอบการพิจารณาความผิดของผู้ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดนั้นได้เท่าที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่เสียความเป็นธรรม และการสอบสวนที่จะดำเนินการต่อไปก็ให้ดำเนินการสอบสวนร่วมไปได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน

ไม่เข้าเกณฑ์ตามข้อ 56 หรือการสอบสวนมีมูลพาดพิงถึงกรรมการสอบสวนคนใดว่ามีส่วนร่วมกระทำผิด ให้ผู้สั่งแต่งตั้งมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทุกคน แต่ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งไม่มีอำนาจที่จะแต่งตั้งให้เสนอตามลำดับไปยังผู้มีอำนาจเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและดำเนินการตามข้อ57 วรรค 1 และวรรค2 ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ใช้พยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมได้ดำเนินการสอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาความผิดของผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดนั้นได้เท่าที่คณะ

กรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่เสียความเป็นธรรม

ข้อ 59. ถ้าปรากฏว่ากรรมการผู้ใดในคณะกรรมการสอบสวนมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านได้ คือ

(1) เป็นบุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดาและหรือมารดากับผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กล่าวหา

(2) เป็นผู้ที่ต้องให้ถ้อยคำเป็นพยานที่ได้รู้ได้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่สอบสวนนั้น

(3) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวนนั้น

(4) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

ถ้าผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุที่คัดค้านนั้น ยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า การคัดค้านนั้นมีเหตุผลฟังได้ก็ให้สั่งเปลี่ยนแปลงตามควรแก่กรณีโดยด่วน และถ้าเห็นว่าการคัดค้านนั้นไม่มีเหตุผลอันควรฟังได้ หรือเห็นว่าแม้จะให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมสอบสวนก็ไม่ทำให้เสียความเป็นธรรมแต่ประการใด จะสั่งยกคำคัดค้านนั้นเสียก็ได้ ในการนี้ให้

บันทึกเหตุผลนั้นติดสำนวนการสอบสวนไว้ด้วย

ข้อ 60. กรรมการสอบสวนผู้ใดมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านได้ตามข้อ 59 กรรมการผู้นั้นอาจรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาและสั่งการตามความในข้อ 59 โดยอนุโลม

ข้อ 61. เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นแล้ว หากมีเหตุสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวประธานกรรมการสอบสวน หรือกรรมการบางคน หรือตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้ง

ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามวิธีการในข้อ 57

ข้อ 62. การสอบสวนปากคำบุคคลต้องมีกรรมการสอบสวนนั่งสอบสวนอย่างน้อยสองคนจึงจะเป็นองค์คณะทำการสอบสวนได้ แต่ในการประชุมปรึกษาเพื่อสรุปสำนวนทำรายงานผลการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการสอบสวน และกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนและไม่น้อยกว่าสามคนจึงจะเป็นองค์คณะ ดำเนินการประชุมปรึกษาได้

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานกรรมการสอบสวน ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 63. ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจดังนี้.-

(1) มีหนังสือสอบถามหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและการปฏิบัติพร้อมทั้งเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(2) มีหนังสือให้หน่วยงานในสังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ส่งเอกสารหรือหลักฐานมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(3) มีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาทำการสอบสวน หรือสั่งพนักงานผู้ใดในสังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผ่านผู้บังคับบัญชาของพนักงานผู้นั้นมาทำการสอบสวนชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเพื่อประกอบ

การพิจารณา

ข้อ 64. เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับที่แท้จริง หรือสำเนาที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย หรือพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคผู้รับผิดชอบ หรือประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้อง

ข้อ 65. การสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามควรแก่กรณี ภายในเวลาอันควรที่คณะกรรมการสอบสวนจะกำหนดให้

ข้อ 66. การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจให้ถ้อยคำหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือลงลายมือชื่อยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 67. ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาหรือไม่ชี้แจงข้อกล่าวหาตามข้อ 65 หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ภายในเวลาอันสมควรที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนไปได้โดยไม่ต้องสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้อง

บันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ 68. การสอบสวนพยาน ถ้าพยานไม่มา หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวน จะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีมูลเหตุอันควรที่พยานไม่สามารถมาได้ตามกำหนด หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนสรุปสำนวนทำรายงานผลการสอบสวน ก็ให้ผ่อนผันได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ 69. การสอบสวนพยาน ถ้า

คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่ประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะงดการสอบสวนพยานนั้นเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ 70. การสอบสวนปากคำผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นหนังสือ แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อรับว่าถูกต้องแล้ว ก็ให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้ ถ้าในบันทึกถ้อยคำมีขีดฆ่าออกหรือตกเพิ่มเติม ก็ให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง และให้คณะกรรมการสอบสวนผู้นั่งสอบสวนทุกคนลงลายมือ

ชื่อกำกับด้วย ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึกเหตุนั้นไว้

ข้อ 71. การสอบสวนทุกครั้งให้ถือว่าเป็นความลับ ห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้กำลังถูกสอบสวนปากคำอยู่เข้าฟังการสอบสวน เว้นแต่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือบุคคลที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกตัวมาเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน

ข้อ 72. ถ้าผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนนั้นต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนเสนอรายงานผลการสอบสวนหรือต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรม

การสอบสวนก่อนได้รับรายงานการสอบสวนหรือก่อนมีคำสั่งลงโทษหรือไม่ลงโทษ ให้คณะกรรมการสอบสวน หรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรับคำชี้แจงนั้นเข้าสำนวนเรื่องไว้พิจารณาด้วย

ข้อ 73. ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลถึงที่สุด ชี้ขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาคนใด ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วคณะกรรมการสอบสวนจะฟังข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้น โดยจะไม่สอบสวนผู้ถูกกล่าวหาและพยานอีกก็ได้

ข้อ 74. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อคณะกรรมการ

สอบสวนโดยชัดแจ้งแล้ว และไม่มีมูลพาดพิงถึงพนักงานอื่นว่ามีส่วนร่วมกระทำผิดด้วย คณะกรรมการสอบสวนไม่ต้องทำการสอบสวนต่อไปอีก และให้ดำเนินการต่อไปตาม ข้อ 75

ข้อ 75. เมื่อการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมปรึกษาทำรายงานผลการสอบสวนสรุปข้อเท็จจริงพร้อมทั้งแสดงความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาฐานใดในข้อใดหรือไม่ ถ้ากระทำผิดควรลงโทษสถานใด เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พร้อมทั้งสำนวนการสอบสวน ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง จะทำความ

เห็นแย้งบันทึกไว้กับรายงานผลการสอบสวนก็ได้

ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อไปตามลำดับจนถึงผู้ว่าการ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ เพื่อพิจารณาสั่งลงโทษหรือไม่ลงโทษ แต่ถ้าเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ก็ให้สั่งคณะกรรมการสอบสวนนั้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ 76. การสอบสวนใดที่ทำไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนในส่วนที่มิใช่สาระสำคัญไม่ทำให้สำนวนการสอบสวนทั้งหมดต้องเสียไป ในกรณี

เช่นนี้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้ว่าการจะสั่งให้ดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ไม่ถูกต้องนั้นก็ได้

ข้อ 77. การสอบสวนให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่ง ถ้ามีความจำเป็นที่จะสอบสวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ประธานกรรมการสอบสวนขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วรายงานให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วการสอบสวนไม่แล้ว

เสร็จ หากสอบสวนต่อไป การสอบสวนจะเป็นอันใช้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการหรือประธานกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตามแต่กรณี

ข้อ 78. การสอบสวนตามหมวดนี้ ถ้าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ตั้งหน่วยงานให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวน ให้ผู้ว่าการวางระเบียบอันเกี่ยวด้วยอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้นไว้เพื่ออนุโลมให้เป็นไปตามวิธีการสอบสวนในหมวดนี้

ข้อ 79. การสอบสวนใดๆ ที่ได้

ดำเนินการไปก่อนแล้วก่อนวันใช้ข้อบังคับนี้ ถ้าถูกต้องตามวิธีการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ก็ให้เป็นอันสมบูรณ์ตามข้อบังคับนี้

หมวด 9

การอุทธรณ์เกี่ยวกับ

การลงโทษฐานผิดวินัย

ข้อ 80. ผู้ถูกลงโทษอาจอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ โดยทำหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งมีอำนาจเหนือผู้สั่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง แต่ไม่เกินกว่าประธานกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

[1] ข้อ 81. ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ 80 พิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์

ให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีพิเศษ ซึ่งจะพิจารณาให้ทันภายในกำหนดนั้นมิได้ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากประธานกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค แต่ทั้งนี้ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับอุทธรณ์

---

(1) ข้อความในข้อ 81. ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2524 และได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้นี้แล้ว

ข้อ 82. ถ้าผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ 80 วินิจฉัยให้ลงโทษยืนตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเดิม หรือเบากว่า ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ต่อไปมิได้ แต่ถ้าวินิจฉัยสั่งให้เพิ่มโทษ ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปได้อีกชั้นหนึ่ง ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันทราบคำสั่งวินิจฉัยอุทธรณ์ครั้งแรก คำวินิจฉัยอุทธรณ์ชั้นหลังนี้ให้เป็นที่สุด

ข้อ 83. ถ้าวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติงาน การห้ามจ่ายหรือจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้าง และเงินอื่นๆ ที่มีสิทธิได้รับประจำเดือนในระหว่างที่อุทธรณ์และมิได้ปฏิบัติงานให้ปฏิบัติดังนี้.-

(1) ถ้าผู้กลับเข้าปฏิบัติงานถูกวินิจฉัยให้ถูกลงโทษ ห้ามจ่าย

(2) ถ้าผู้กลับเข้าปฏิบัติงานมิได้ถูกวินิจฉัยให้ถูกลงโทษ จ่ายให้เต็ม

ข้อ 84. ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ได้แต่สำหรับตนเองเท่านั้น ห้ามมิให้อุทธรณ์แทนคนอื่น ห้ามมิให้ลงชื่อรวมกัน และห้ามมิให้อุทธรณ์ก่อนเวลาล่วงไปแล้วยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ทราบคำสั่งลงโทษ

หมวด 10

บทเฉพาะกาล

ข้อ 85. พนักงานผู้ใดขาดคุณสมบัติตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 6 (12) มาก่อนการใช้ระเบียบนี้ให้ถือว่ามีคุณสมบัติ

ครบถ้วน ต่อเมื่อได้เลิกปฏิบัติงานประจำสังกัดหน่วยงานอื่น หรือพ้นจากตำแหน่งการเมืองทั้งโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งตามกฎหมายแล้ว จะกลับไปปฏิบัติงานประจำสังกัดหน่วยงานอื่น หรือจะกลับไปมีตำแหน่งทางการเมืองทั้งโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งตามกฎหมายอีกไม่ได้ และให้นำคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 6 (12) มาใช้บังคับแก่พนักงานผู้นั้น

ข้อ 86. ระเบียบหรือคำสั่งใดซึ่งจะต้องออกเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้ แต่ยังไม่ได้ประกาศออกใช้ ก็ให้อาศัยระเบียบหรือคำสั่งที่ประกาศใช้อยู่ก่อนแล้วเฉพาะที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ใช้บังคับไปพลางก่อนได้

ประกาศ ณ วันที่ 20 พฤษภาคม 2517

(ลงชื่อ) พ่วง สุวรรณรัฐ

(นายพ่วง สุวรรณรัฐ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

1. ตารางการลงโทษท้ายข้อบังคับว่าด้วยระเบียบของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2517

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง	ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง	
			กำหนดเวลาเดือน	กำหนดส่วนเงินเดือนหรือค่าจ้าง
ประธานกรรมการ	1. ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ	1 ขั้น	1	30%
	2. ผู้ช่วยผู้ว่าการ ที่ปรึกษาทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	1 ขั้น	2	30%
	3. รองผู้อำนวยการฝ่าย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย ผู้อำนวยการกอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	2 ขั้น	3	25%
	4. รองผู้อำนวยการกอง ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง รองหัวหน้ากอง ผู้ช่วยหัวหน้ากอง หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	2 ขั้น	4	20%

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง	ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง	
			กำหนดเวลาเดือน	กำหนดส่วนเงินเดือนหรือค่าจ้าง
	5. ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก หัวหน้าหมวด ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	2 ขั้น	6	15%
	6. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	2 ขั้น	8	10%

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง	ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง	
			กำหนดเวลาเดือน	กำหนดส่วนเงินเดือนหรือค่าจ้าง
ผู้ว่าการ หรือรองผู้ว่าการ	1. ผู้ช่วยผู้ว่าการ ที่ปรึกษาทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	1	30%
	2. รองผู้อำนวยการฝ่าย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย ผู้อำนวยการกอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	1 ขั้น	2	25%
	3. รองผู้อำนวยการกอง ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง รองหัวหน้ากอง ผู้ช่วยหัวหน้ากอง หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	2 ขั้น	3	20%

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง	ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง	
			กำหนดเวลาเดือน	กำหนดส่วนเงินเดือนหรือค่าจ้าง
	4. ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก หัวหน้าหมวด ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	2 ขั้น	4	15%
	5. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	2 ขั้น	6	10%

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง	ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง	
			กำหนดเวลาเดือน	กำหนดส่วนเงินเดือนหรือค่าจ้าง
ผู้ช่วยผู้ว่าการ ผู้อำนวยการฝ่าย รองผู้อำนวย-การฝ่าย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	1. รองผู้อำนวยการกอง ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง รองหัวหน้ากอง ผู้ช่วยหัวหน้ากอง หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	1	20%
	2. ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก หัวหน้าหมวดประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	2	15%
	3. เสมียนพนักงาน คนงานหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	3	10%

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง	ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง	
			กำหนดเวลาเดือน	กำหนดส่วนเงินเดือนหรือค่าจ้าง
ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง รองหัวหน้ากอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	1. หัวหน้าแผนกหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	1	20%
	2. ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก หัวหน้าหมวดประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	1	15%
	3. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	2	10%